



Prishtinë, më 13 qershor 2016
Nr. ref.:RK952/16

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

né

rastin nr. K104/16

Parashtrues

“ALDEKO”, Shoqëri me përgjegjësi të kufizuara

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, ARJ·UZVP. nr. 10/2015, të 30 korrikut 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Mulet Haziraj, pronar i “ALDEKO” SH.P.K., nga Tropoja-Pradeshi Republikës së Shqipërisë në emër të “ALDEKO” SH.P.K. me seli në Gjakovë (në tekstin e mëtejmë: Kompania parashtruese), të cilën e përfaqëson z. Bajram Morina, avokat nga Gjakova.

Vendimi i kontestuar

2. Kompania parashtruese konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës ARJ-UZVP. nr. 10/2015, të 30 korrikut 2015, në lidhje me Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, AA. nr. 434/2014, të 29 nëntorit 2014, Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë, A. nr. 586/12 dhe Aktvendimin e Komisionit të Pavarur për Miniera dhe Minerale, K.A. nr. 170/2012, të 19 marsit 2012.
3. Aktgjyki i Gjykatës Supreme i është dorëzuar kompanisë parashtruese më 19 shtator 2015.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar të Gjykatës Supreme të Kosovës, ARJ-UZVP. nr. 10/2015, të 30 korrikut 2015.
5. Kompania parashtruese pretendon shkeljen e nenit 3 [Barazia para Ligjit], nenit 7 [Vlerat], nenit 21 [Parimet e Përgjithshme], nenit 24 [Barazia para Ligjit], nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenit 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta).

Baza juridike

6. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 dhe 21.4 të Kushtetutës dhe nenet 47 dhe 48 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

7. Më 8 janar 2016, kompania parashtruese e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
8. Më 12 shkurt 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Snezhana Botusharova gjyqtare raportuese dhe Kolegin shqyrtyues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Altay Suroy dhe Gresa Caka-Nimani (gjyqtarë).
9. Më 23 mars 2016, Gjykata e njoftoi përfaqësuesin e kompanisë parashtruese për regjistrimin e kérkesës dhe kérkoi nga ai që të sigurojë autorizimin e qartë për përfaqësim në Gjykatë. Të njëjtën ditë, nga një kopje e kérkesës u është dërguar Gjykatës Supreme dhe Komisionit të Pavarur për Miniera dhe Minerale (në tekstin e mëtejmë: KPMM).
10. Më 14 prill 2016, Kolegji shqyrtyues shqyrtoi raportin e gjyqtarit rapportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve

11. Më 7 prill 2004, kompania parashtruese parashtroi kërkesë në KPMM për të marrë licencë për eksplorimin e gurit gjelqeror në afërsi të Gjakovës.
12. Më 30 qershor 2005, KPMM-ja e aprovoi kërkesën e lartpërmendur të kompanisë parashtruese dhe ia lëshoi "Lejen për shfrytëzim" Nr. 204/MI/KPMM/05.
13. Më 21 janar 2009, kompania parashtruese ishte njoftuar nga KPMM-ja se ata nuk i kishin kryer operacionet e tyre në përputhje me licencën dhe kishin bërë shkelje të saj, dhe për këtë arsy, atyre u ishte dhënë një afat kohor prej 60 (gjashtëdhjetë) ditësh në mënyrë që të plotësojnë kriteret e përcaktuara në licencë.
14. Më 20 shtator 2011, KPMM-ja me Vendimin Nr. 5033 anuloi licencën e kompanisë parashtruese, për shkak të mospërbushjes së kritereve të parapara.
15. Kompania parashtruese parashtroi ankesë kundër Vendimit të KPMM-së për anulimin e licencës në KPMM, pas procedurës përkatëse.
16. Më 19 mars 2012, KPMM-ja me Vendimin K.A. nr. 170/2012 e refuzoi ankesën e kompanisë parashtruese dhe vërtetoi vendimin e saj për anulimin e licencës. KPMM-ja arsyetoi, *inter alia*, se kompania parashtruese ishte njoftuar me kohë se ajo kishte punuar jashtë fushëveprimit të paraparë me licencë, dhe përkundër kësaj, ajo nuk i plotësonte kriteret e përcaktuara në licencë brenda një afati kohor prej 60 (gjashtëdhjetë) ditëve.
17. Më 2 shtator 2014, kompania parashtruese ushtroi ankesë në Gjykatën Themelore në Prishtinë kundër vendimit të KPMM-së për anulimin e licencës. Kompania parashtruese, *inter alia*, u ankua se në vazhdimësi ka punuar në përputhje me kriteret e përcaktuara në licencë, sepse KPMM-ja i ka detyruar ata që të paguajnë tatimin vjetor për licencë për vitet 2010 dhe 2011, edhe pse licenca është anuluar nga KPMM-ja më 20 shtator 2011.
18. Më 22 shtator 2014, Gjykata Themelore në Prishtinë me Aktgjykimin A. nr. 586/12 e refuzoi kërkesëpadinë e kompanisë parashtruese kundër vendimit të KPMM-së, si të pabazuar. Gjykata Themelore arsyetoi se: (i) KPMM-ja kishte anuluar licencën e kompanisë parashtruese në pajtim me ligjin e zbatueshëm në Kosovë, (ii) se kompania parashtruese ishte njoftuar me kohë dhe i është dhënë një afat kohor prej 60 (gjashtëdhjetë) ditësh, në mënyrë që të përbushë kriteret e përcaktuara në licencë, dhe (iii), licenca është anuluar për shkak se kompania parashtruese nuk i ka plotësuar kriteret e përcaktuara në të, edhe pasi është njoftuar nga KPMM-ja. Gjykata Themelore gjithashtu shtoi se nga faktet e rastit rezulton se ligji nuk është zbatuar në dëm të kompanisë parashtruese, dhe se, KPMM-ja kishte nxjerrë prova të mjaftueshme që vërtetojnë obligimin ligjor të kompanisë parashtruese për të përbushur kriteret e përcaktuara në licencë.

19. Më 20 tetor 2014, kompania parashtruese parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit të Kosovës kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore, duke pretenduar shkelje esenciale të së drejtës procedurale dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale. Kompania parashtruese, *inter alia*, u ankua ndaj gjetjeve të Gjykatës Themelore se vendimi i KPMM-së ishte i ligjshëm, dhe se, kompania parashtruese nuk ka vepruar në pajtim me kushtet e përcaktuara në licencë. Thelbi i ankesave të kompanisë parashtruese ishte se Gjykata Themelore nuk ka marrë parasysh faktin se fushëveprimi i licencës ishte zgjeruar me pëlqimin e autoriteteve kompetente lokale dhe Agjencisë Pyjore të Kosovës.
20. Më 29 nëntor 2014, Gjykata e Apelit e Kosovës me Aktgjykimin AA. nr. 434/2014, e refuzoi ankesën e kompanisë parashtruese si të pabazuar dhe e vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore. Gjykata e Apelit vërtetoi aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Themelore dhe përsëriti se: (i) vërtetohet se kompania parashtruese kishte vepruar jashtë fushëveprimit të përcaktuar në licencë (ii), kompania parashtruese nuk i ishte përgjigjur paralajmërimëve të KPMM-së të ngritura ndaj tyre në lidhje me mospërputhshmérinë me kushtet e përcaktuara në licencë dhe (iii) se KPMM-ja ka vepruar në pajtim me ligjin e zbatueshëm në Kosovë.
21. Sa i përket pretendimit të kompanisë parashtruese në lidhje me zgjerimin e licencës nga organet kompetente, në pjesën përkatëse të Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit thuhet:
- “Pëlqimi komunal dhe pëlqimi i APK-së, në të cilët thirret paditësi ka të bëjë me ndërrimin e parcelave në teren dhe aplikim të paditësit për licencë tjetër dhe nuk përkon me licencën e cila i ka të përcaktuar kufijtë e zonës së operimit ndërsa për operim në hapësirë tjetër duhet poseduar licencë valide dhe se kufijtë e operimit kufizohen ashtu si parashihet në nenin 33 të Rregullores për miniera dhe minerale, andaj organi administrativ KPMM, pas vërtetimit të plotë të gjendjes faktike dhe vërtetimit të veprës së kryer duke u bazuar në dispozitat ligjore si në aktvendimin e goditur me padi subjektit ia ka anuluar licencën”.*
22. Kompania parashtruese parashtroi kërkesë për shqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimeve të Gjykatës së Apelit dhe të Gjykatës Themelore në Gjykatën Supreme. Kompania parashtruese kryesisht pretendon se: (i) të dyja gjykatat, Gjykata Themelore dhe Gjykata e Apelit e kishin anashkaluar faktin jokontestimor se vendimi i KPMM-së për anulim të licencës është nxjerrë pas 3 (tre) vitesh nga dita e njoftimit të kompanisë parashtruese në lidhje me mundësinë për anulimin e licencës, (ii) të dyja gjykatat, Gjykata Themelore dhe Gjykata e Apelit e kishin anashkaluar faktin se kompania parashtruese kishte marrë të gjitha masat e nevojshme për të zgjeruar fushëveprimin e licencës me pëlqimin e autoriteteve kompetente dhe (iii) fakti që KPMM-ja e kishte detyruar kompaninë parashtruese që të paguajë taksën vjetore gjatë viteve 2010 dhe 2011 tregon se ata kishin vepruar brenda fushëveprimit të licencës.
23. Më 30 korrik 2015, Gjykata Supreme me Aktgjykimin ARJ-UZVP Nr. 10/2015 refuzoi kërkesën e kompanisë parashtruese për shqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimeve të instancave më të ulëta. Gjykata Supreme aprovoi të gjeturat e gjykatave të instancës më të ulët, përkatësisht se kompania parashtruese ishte

duke vepruar jashtë fushëveprimit të licencës dhe se gjykatat e instancës më të ulët kanë zbatuar drejtë dispozitat e të drejtës procedurale dhe materiale.

24. Në pjesën relevante të Aktgjykimit të Gjykatës Supreme thuhet se:

"Neni 9 i Ligjit për Minierat dhe Minerale të Kosovës (nr.03/L-163) dhe nenit 8 i Rregullores për Minierat dhe Minerale nr.2005/3 përcakton se nëse një Bartësi i Licencës ose Lejes nuk arrin ta ruajë kualifikimin e tij ose nuk i ka përbushur kërkesat materiale të këtij ligji ose cilësdo Licencë, Leje, marrëveshje ose instrument tjeter të nxjerrë dhe/ose zbatuar në pajtim me këtë Ligj, KPMM do t'i dërgojë bartësit të Licencës ose Lejes një 'Njoftim të dështimit për përbushje' me shkrim dhe me udhëzim për të përmirësuar dështimin në fjalë. Nëse mospërbushja vazhdon pas periudhës kohore të përcaktuar në 'Njoftimin për dështimin dhe përbushjen', Komisioni mund ta pezullojë ose ta anulojë licencën apo lejen e personit në fjalë.

Kjo Gjykatë gjithashtu gjen se nga i padituri, më 19.01.2011 i është dërguar paditësit njoftimi për mospërputhshmëri me kushtet e licencës nr.024/MI/ICMM/05. Pasi mospërbushja ka vazhduar pas periudhës kohore të përcaktuar në 'Njoftim', KPMM me aktvendimin nr. 5033 të datës 20.09.2011 paditësit 'Aldeko' i është anuluar licenca e datës 04.08.2005, ndërsa për shkak se nuk i është përbajtur vërejtjeve të dhëna, me aktvendimin e Komisionit K.A. nr.170/2012 dt.19.03.2012 i është refuzuar ankesa dhe është lënë në fuqi aktvendimi i shkallës së parë".

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

25. Kompania parashtruese pretendon shkelje të nenit 3 [Barazia para Ligjit], të nenit 7 [Vlerat], të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme], të nenit 24 [Barazia para Ligjit], të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe të nenit 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës.
26. Në lidhje me aktgjykimet e Gjykatës Themelore dhe të Gjykatës së Apelit, kompania parashtruese pretendon se: "Gjykata Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Administrative, si Gjykatë e shkallës së parë, duke vendosur sikurse me Aktgjykimin e saj, A. Nr. 586/12, i datës 22.09.2014, por edhe Gjykata e Apelit të Kosovës- Departamenti per Çështje Administrative, duke vendosur sipas Aktgjykimit të saj, A.A. Nr. 43412014, të datës 29.12.2014, kanë dështuar të vlerësojnë ligjëshmërin e vendimit kontestues të KPMM, Nr. 170120112, të datës 19.03.2012 (i lëshuar pas gati rrëth 3 vjetësh nga dita kur ka ndodhur paralajmrimi për suspendim të Licencës)".
27. Sa i përket Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, kompania parashtruese pretendon se: "Gjykata Supreme e Kosovës, me Aktgjykimin e saj, ARJ-UZVP. Nr. 10/2015 të datës 30.07.2015, duke mos vendosur në mënyrë meritore dhe duke përshkuar në arsyetim të aktgjykimit të saj konstatimet e gabuara dhe të paqëndrueshme të Gjykatës së shkallës së parë dhe të dytë, sa i përket çështjes juridike të parashtruesit të kësaj kërkesë, për shkaqet e përgjithësuara në aktgjykimin e saj , e ka refuzuar si të pabazuar Kërkesën e parashtruesit të kësaj kërkesë, të datës 04.03.2015, për shqyrtim të

jashtëzakonshëm të Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës - Departamenti për Çështje Administrative”.

Pranueshmëri e kërkesës

28. Gjykata së pari do të shqyrtojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

29. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, i cili përcakton:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

30. Neni 21.4 i Kushtetutës [Parimet e Përgjithshme], parashevë:

“Vendimet e Gjykatës Kushtetuese janë të detyrueshme për gjyqësorin dhe të gjithë personat dhe institucionet e Republikës së Kosovës”.

31. Gjykata i referohet edhe nenit 48 të Ligjit, i cili parshevë:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

32. Gjykata, më tej, merr parasysh rregullin 36 (2) (d) të Rregullores së punës i cili specifikon:

“(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

...

d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

33. Gjykata vëren se gjykatat e rregullta ishin përgjigjur në çështjet që kanë të bëjnë me rastin e kompanisë parashtruese, sepse ato shpjeguan se: (i) vendimi i KPMM-së për anulimin e licencës ishte bazuar në ligjin e zbatueshëm në Kosovë, (ii) se KPMM-ja ka njoftuar kompaninë parashtruese në kohën e duhur se ata po vepronin jashtë fushëveprimit të paraqitur në licencë dhe për këtë qëllim atyre u ishte dhënë një afat kohor prej 60 (gjashtëdhjetë) ditësh dhe se (iii) licenca ishte anuluar, për shkak se kompania parashtruese nuk i ka respektuar kushtet e përcaktuara në të edhe pasi është njoftuar nga KPMM-ja.

34. Gjykata gjithashtu tërheq vëmendjen për pretendimet e kompanisë parashtruese se gjykatat e rregullta kishin anashkaluar, dhe në atë mënyrë nuk kishin adresuar faktin që fushëveprimi i licencës ishte zgjeruar me pëlqimin e autoriteteve kompetente, duke nënkuptuar se ata kishin kryer operacionet në kuadër të licencës.

35. Përveç kësaj, Gjykata konsideron se ai pretendim nuk përputhet dhe është në kundërshtim me provat e përfshira në kërkesë. Në këtë drejtim, Gjykata e Apelit kishte konstatuar se pëlqimi i dhënë kompanisë parashtruese nga autoritetet kompetente kishte të bënte me kërkesën për një licencë tjetër dhe nuk kishte të bënte me licencën nën shqyrtim nga KPMM-ja, dhe më pas nga Gjykata Themelore.
36. Sa i përket pretendimeve të kompanisë parashtruese se KPMM-ja kishte anuluar licencën 3 (tre) vjet pas njoftimit të parë zyrtar, Gjykata konsideron se pretendimet e tilla, për qëllimet e procedurës kushtetuese janë të parëndësishme, sepse ato janë një çështje e faktit dhe nuk janë pretendime të ngritura në nivel kushtetues.
37. Për më tepër, Gjykata konsideron se kompania parashtruese vetëm citon dispozitat e Kushtetutës, pa dëshmuar se si ato norma kushtetuese janë shkelur në dëm të tyre siç kërkohet me nenin 48 të Ligjit.
38. Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e fakteve ose ligjit që pretendohet të jenë kryer nga gjykatat e rregullta gjatë vlerësimit të provave ose zbatimit të ligjit (ligjshmërisë), përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmërinë).
39. Në të vërtetë, është roli i gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih, *mutatis mutandis*, rasti *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96, para. 28 Gjykata Evropiane për të Drejta të Njeriut [GJEDNJ], Aktgjykimi 1999-I).
40. Gjykata Kushtetuese rikujton se nuk është gjykatë e gjetjes së fakteve dhe se vërtetimi i drejtë dhe i plotë i gjendjes faktike është juridikSION i plotë i gjykatave të rregullta. Roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm që të sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat që garantohen me Kushtetutë dhe instrumente të tjera ligjore dhe, prandaj, nuk mund të veprojë si “gjykatë e shkallës së katërt” (Shih rastin *Akdivar kundër Turqisë*, Nr. 21893/93, GJEDNJ, Aktgjykimi i 16 shtatorit 1996, para. 65, po ashtu *mutatis mutandis* shih, rastin KI86/11, parashtrues i kërkesës *Milaim Berisha*, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 prillit 2012).
41. Në këto rrethana, Gjykata konsideron se kompania parashtruese nuk i ka dëshmuar pretendimet për shkelje të të drejtave themelore të njeriut të garantuara me Kushtetutë. Faktet e rastit nuk tregojnë që gjykatat e rregullta kanë vepruar në kundërshtim me masat mbrojtëse procedurale të përcaktuara me Kushtetutë.
42. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe duhet të shpallet e papranueshme, siç përcaktohet me nenin 113.7 dhe 21.4 të Kushtetutës, parashihet me nenin 48 të Ligjit dhe specifikohet më tej me rregullin 36 (2) (d) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe me rregullin 36 (2) (d) të Rregullores së punës, më 14 prill 2016, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T' UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20. 4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Snezhana Botusharova



Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi